

XVII. kötet

Budapest, 1902. január 12-én.

2. szám.

Kellemetlen.

Egy lipótvárosi zsúron igen jól érezte magát az egybegyült fényes vendégsereg. A házikisasszony zongorázott, a háziasszony pedig a legujabb sütetű tracsessel mulattatta barátnőit. Egyszerre csak eszébe jutott, hogy egyik gyémántgyűrűje ott maradt a mosdó asztalán, a szobalánynak csenget és nagy garral így szól hozzá:

— Hozza el, kérem, azt a gyémánt gyűrűt, a melyet ott felejtettem a mosdóasztalon; de ezüst tálczán hozza!

A cseléd kis vártatva visszajön és ezüst tálczán átnyújtja úrnőjének a gyémántgyűrűt:

— Tessék! (balkezában egy hamis czopfot lengetve). Ez az izé is ott volt, hát ezt is elhoztam!
Tableau!

Gyanus jel.

— Fánikám! a Mandelblühvel ma valami nadszerő dolognak kell hodj történje magát.

— Honnan küvetkeztetsz?

— Megmosakodta magát.

Magános ember...

Magános ember vagyok én,
Kit senki sem szeret,
Utam sötét, nincs semmi fény,
Mely czél felé vezet.

Hitem, szerettem egykoron,
Ajkam mosolyra nyilt,
Szivem virult, de most komor,
Kopár minő a szirt.

Magános szirt a tengeren
Körül zsongják habok:
Édes emlékek szüntelen —
Miken — elandalog.

Haan Béla.

Hirlapirók között.

— Milyen tintát használtok a szerkesztőségben?

— Mi? Semilyet.

— Furcsa. Hát aztán mivel irtok?

— Hát ollóval.

Malossy úr ajándéka.

(Megesett eset.)

Malossy Vincze istálló-mester volt, kedves oldalbordája pedig a legkedvesebb asszony egész P. községben. Vincze bá'nak «hivatala» Lónya községben volt s míg ő más elfoglaltság hijján ott üldözte az asszonyokat, addig oldalbordája P. községben kísérgette a fiatal nőtlen és kevésbé fiatal házas embereket. A szó szoros értelmében «legény után» járt. Azt akár föl sem említsem, hogy otthon a poloskák, svábok és orosz bogarak kényük-kedvük szerint sétálgathattak fel és alá a legelegánsabb butorokon, a melyeknek tisztítását a fél világért se vállalta volna magára.

A korlátlan szabadság illetén élvezete mellett a svábok bizony szépen fejlődtek, sőt poczakot is eresztettek, a mihez nagyban hozzá járult az a temérdek sok zab, melyet Malossy uram lopkodott össze a parancsnoksága alatt álló lovak abrakából — tehenét hizlalandó. Disznót nem igen tartott, nem akarván benépesíteni a vadonat új ólat, minthogy akkor nem lett volna éjjeli nyugóhelye olyankor, a mikor éjjel után került haza a korcsmából. Ilyenkor rendszeren sötétek voltak az ablakok s neki nem volt bátorsága zörgetni, nehogy a sötétben esetleg a sodrófával szemben mérje meg feje keménységét. Inkább a különös gonddal és szalmával kibélelt disznó-ólba vonult, a hol éjjeli álmát biztosítva érezte.

Am egy éjjel, a mikor a rendesnél mámorosabb állapotban került oda, rosszat álmodott, mert disznóéhoz hasonló fájdalmas rőfögésbe tört ki, a mit véletlenül meghallván neje, abban a hiszemben, hogy ott más ilyenű hasznos állat húzódott meg: néhány álmából felvert kocsis szomszédjával behatolt az ólba és alaposan eltángálta a «szörnyet», a melyben csak később ismerték fel az istálló-mestert.

No de ezt még néhány korona fájdalomdíj leszúrása által ellehetett simítani. Sokkal nagyobb volt az a baj, a melyet egy rendelet okozott, melynek értelmében Malossynak Lónyára kellett költöznie, hogy másnak engedje át eddigi lakását.

— Ezután nem járhatok az asszonyok után! — morfondirozott magában Malossy uram,

— Ah, vége van az én kellemes sétéimnek! — mormogott Malossyné. Hanem azért csak elhurczolkodtak.

Utódjuk azonban már az első napon megsokallta a svábbogarak mennyiségét s bosszút esküdött az undok fészket hátrahagyott házastárs ellen. Nőtlen és jókedvű ember létére a bosszú mellett természetesen rossz tréfára gondolt s a legkövőbb svábok közül néhány ezret összefogdosván, egy dobozba tette, a hol állatvédő-egyesületi taghoz méltó jóakarattal táplálta őket egy jobb idő bekövetkeztéig.

És a jobb idő nem késelt soká.

Malossyék ugyanis egy lakodalomra voltak hivatalosak, a melyre hogy méltóképen elkészüljenek, pompás ezüst-

neműt rendeltek meg Budapestről — az ifju pár részére.

A mikor a csomagról szóló szállítólevél megérkezett, Malossy úr azt rögtön aláírva, elküldött egy gyerkőcöt a postára, hogy kiváltsa.

A véletlen azonban úgy akarta, hogy Malossy uramék lakásbeli utódjuk is a postán legyen, a ki, mihelyt a csomagot megpillantá, pokoli gondolatra jutott. Az inasgyereket a csomag kiváltása után lakására csalta s jó borra való fejében szivart hozatott vele. S míg a fiú oda járt, az alatt ő a csomagot saját, svábbogarakkal telt ládájával cserélte ki s ellátta hasonló címzéssel, oly ügyesen, hogy a rá ragasztott bélyegek sem árulhatták el a merész tervet.

Malossyék, míg a csomaggal érkező fiúra vártak, abban állapotok meg, hogy nem bontják ki, hanem úgy viszik el az esküvőre, azt állítván, hogy éppen az utolsó perczen érkezett meg s így idejük sem volt kibontani.

Ilyképen mindenki meggyőződést szerezhet ott az ajándék magas áráról is, a mit más körülmények között nem mutathatnának meg a násznép előtt.

A megállapodás egyhangú lévén, a később érkezett csomagot az esküvő napjára egyszerüen félretették s folyton arról beszéltek, minő elismerésben fognak részesülni, mikor kitudódik az ajándék ára is, mely «érték» gyanánt a csomagon külön fel van tüntetve. Alig várták már az esküvő napját.

Mikor végre megérkezett, büszke önérzettel vonultak a lakodalmas házba, hátra hagyván a csomagot cselédjüknel, azzal a parancsossal, hogy azt később, mint akkor érkezett küldeményt hozza utánuk.

A cseléd nem soká váratott magára, mert Malossy urék alig voltak túl a kölcsönös üdvözléseken s még ki sem örvendték magukat, a mikor a hú Marka lélekszakadva érkezett oda a csomaggal.

Malossy úr jónak látván az ünnepélyes átadás idejének elkövetkezését, kedves oldalbordájának intésére fölemelkedett és válogatott szavaktól ékes felköszöntőt mondott az ifjú párra, hosszantartó, egészséges és boldog életet kívánva nekik.

— Végül pedig — fejezte be mondókáját, folyton helyeslőleg bólintó feleségére pillantva és az asztalon fekvő csomagra mutatva, — fogadják szívesen tőlünk változatlan tiszteletünk és szeretetünk jelül e — csekélységet.

A kipirult menyasszony meghatottságtól remegő kezekkel fogott a csomag felbontásához, a miben természetesen mosolyogva segédkezett a boldog vőlegény is.

Mekkora volt azonban a meglepetés, midőn a doboz födele felpattant s abból ezer meg ezer levegő után kapkodó svábbogár árasztotta el az asztalt s egy perc alatt a szobát, sőt butorokat is.

Legjobban bámult azonban maga Malossy úr és neje,

a kiket még a templomba vonulás előtt vert véresre és dobott ki a felbőszült násznép.

Azóta nem is tanácsos előttük emlegetni a fekete bogarakat, a minőket most már ők sem tűrnek meg házukban.

Ráth Gyula.

Postán.

Postatiszt. No hallja, a csomag öt kilónál nehezebb, hát 20 fillérrel többet kell fizetni!

Atyafi. Dehogy kell, dehogy kell, hisz vaj van benne, ebben a nagy melegben úgy is kiolvad belőle s öt kiló se lesz, mire oda ér!

Kárba veszett perczenetek.

Biztosítási ügynök, (a ki hosszabb erőlködés után sem tudja meggyújtani szivarját). Biztosítva vannak ezek a szivarok?

Szivarárus. Nem, miért?

Biztosítási ügynök. Be kár, kitűnő tűzálló anyag; másfél perczenet engedmény.

Boncztoni előadáson.

Tanársegéd (egyik orvosnövendékhez). Ha én önt megrugnám, mely izmai jönnének mozgásba?

Orvosnövendék. A jobb karom izmai.

Tanársegéd (csodálkozva). Miért?

Orvosnövendék. Mert nyakon verném önt.

Nem marad . . .

Nem marad a csillag,
Nem marad az égen,
Lehullik a magasságból
Csendes nyári éjen.

És elvész a légben,
Mint a virágillat . . .
Éltünk egén a boldogság
Ez a hullócsillag!

Árkosi Odön.

Szerencsétlen anyós.

— Ah, Miczikém! A Róza férje elverte a hozományt, a Juliska férje elverte őt magát . .

— Mama, kérlek, menekülj, mert az én férjem, a mennyire ismerem őt, téged fog elverni!

Kérdés és felelet.

— Mire való a galamblovésznet?

— Hogy libabórt kapjanak a galambok.

Minden nőnek joga van magát szépnek tartani, ha talál valakit, a ki őt szereti.

★

A nők mindig az igazat mondják, de még sem mondanak meg mindent egészen.

★

Ha üvegből volnának is, akkor sem lehetne a nőkön átlátni.

Pech.

— Borzasztó! Hatvan éves vagyok, most vettem először sorsjegyet és most sem nyertem!

Átlátott a szitán.

Férj, (a ki tizenegy órakor érkezik haza). Mostanáig marasztottak a hivatalban!

Nő. S mi szépet láttál?

Női furfang.

— Kedves Aranka, — mond egy már kissé koros kérő, — beszéltem a mamával s ő reményt nyújtott nekem, hogy . . .

— Hogy elfogadja az ön kezét, — vágott szavába hirtelen a leány. — Nos igen örvendek rajta!

Szószert.

Városi. Kedves barátom, úgy fogadtunk, hogy negyven napig nem fog enni és negyven éjjel nem fog aludni, hát ennél maradunk!?

Falusi. Igenis, már tegnap meg is kezdtem a fogadást!

Városi. Nos, hogy érzi magát? Nem éhes, nem álmos?

Falusi. Óh, dehogy! Hiszen nappal alszom és éjjel eszem!

Felsült.

Iszik úr. Fizetni!!!

Pinczér (oda rohan). Tessék.

Iszik úr. Fizetni! Volt 3 üveg bor, egy pörkölt, 3 sütemény!

Pinczér. Nyolcz korona 28 fillér.

Iszik úr. Ugyan menjen! Azt hiszi, ha már én duplán látok, hát magának is duplán kell számítani?

Szerény karácsonyi kívánság.

— Málikám, — szól a mama leányához, a kinek arczán — fájdalom! — a legdrágább szépítőszerekkel sem enyészethetők el már harmincz s egynehány tavasznak kegyetlen nyomai, — mondd, kedves gyermekem, mit óhajtasz karácsonyi ajándokul? Vegyek neked szép hosszú, divatos aranylánczot?

— Ó nem, mama, nincsenek olyan drága divatos vágyaim.

— Hát vegyek gyémántos fülbevalót? olyant, a milyenre már régen vágyakozol?

— Ó nem vagyok oly szerénytelen, mamám.

— Mondd meg hát őszintén magad, mi az ohajtásod? Mi a legnagyobb, a legrégebb vágyad? Hadd hallom!

— Szerény vagyok, anyuskám, mert a szerénységet — a mint mondják, — az ég is megjutalmazza! Igaz, hogy én eddig még nem tapasztaltam.

— Nos? mi az a szerény kívánság?

— A legnagyobb és legrégebb vágyam, hogy hozzon nekem a Jézuska — vőlegényt.

Furesa válasz.

— Julcsa, holnap reggel költsön fel pontban hat órakor!

— Igenis, csak tessék majd csengetni!

Változó idők.

Változnak az idők s vele az emberek ...
Én már az utcára kilépni se merek.
Hajdan csak föl se tűnt, hogy mikor kiléptem,
Ifjak köszöntöttek minden nyomon, léptem.

Később, hogy lányaim szép nagyokra nőttek,
A fiatal urak utánam is jöttek!
Nem tudok gigerlit, doktort, tudóst, papot,
Ki ne emelt volna előttem kalapot.

Majd meg a hét leányt sorra férjhez kérték,
S a köszöntés módját mindjobban kimérték.
Egy-egy kopasz öreg, impozáns termettel,
Itt-ott még köszöntött illő tisztelettel.

Most, hogy nem vagyok már tavalyi menyecske,
S a kétéves kabát már kissé szűkecske,
Csak ha alamizsnát adok neki, özönt,
A kolduló barát immel-ámmal köszönt.

Bor-Bál.

A Redoutban.

— Nem értem, mit keres itt az a Rókaházy né, mikor
őt minden társaság untatja?

— Csak azért jár el mindenüvé, hogy elmondhassa
mindenkinek, mennyire untatja őt a társaság!

Elpusztíthatatlan kedély.

17

Egy kövér mészáros a Dunán csolnakázván, a csónak
felborult s ő bele esett a vízbe. A Dunaparton nagy tömeg
ember tolongott. Egyikök hosszú kötelet dobott feléje, a
melybe a mészáros bele kapaszkodott és így szerencsés-
sen kihúzták a partra. Nem messze a parttól a mészáros
hahotázni kezd a vízben. Mikor már a parton volt,
egyik megmentője megkérdezi tőle nevetésének okát.

Mészáros. Csak azon nevettem, mert eszembe jutott,
hogy ha én most véletlenül eleresztem a kötelet, mind a
tizenöt ember hanyatt esik!

Különbség.

Béla. Mondd csak, apuskám, miért beszél annyit ez a
papagály?

Apa. Azért, fiacskám, mert fel van vágva a nyelve.

Béla. Úgy? Hát a mama?

Apa. A mama pedig azért beszél annyit, mert *nincs*
felvágva a nyelve!

Falusi színházban.

Színész. Igazgató úr, sziveskedjék egy húsz filléres
levélbélyeget adni.

Igazgató (dühösen). Ez már mégis sok! Hányszor
mondtam már, hogy ne kérjen tőlem fizetési előlegeket!

A piacon.

Vevő. Nekem úgy tetszik, hogy ennek a kappannak nem a legjobb szaga van.

Kofa. Nem jó szaga van?!... Azt kívánja talán az úr, hogy a kappannak rozsmaring szaga legyen!?

Női bizalmasság.

Ella. Képzeld, Aladár tegnap milyen borzasztót mondott: hogy nem látjuk egymást többé. Elutazik.

Bella. S te nem ájultál el?

Ella. Mit akarsz? Annyira meg voltam lepődve, hogy ilyesmi nem is jutott eszembe!

Csak jót.

Réti bátyánk előtt valaki nagyon szidott egy embert, a ki már régen a temetőben nyugodott. Ezért nagyon megharagudott az öreg s azt mondja az illetőnek:

— Barátom, tanulja meg, hogy a holtakról csak jót szabad beszélni. De különben is nem szép a holtakat folyton emlegetni. Mit is tudna maga olyan hétországgra szóló gazemberről mondani, a ki életében mindig gyalázatosságon törte a fejét!?

Én is azt mondom...

Én is azt mondom, szép az élet,
Az élet szép csak, semmi más,
Jöjj lányka hát, hadd játszam véled, —
Ringass el édes álmodás...

De az életben egy a szép csak,
Egy az igaz, a szerelem, —
Erények, bűnök érte vannak,
Tövist, virágot az terem.

Csupán e szikra halhatatlan,
Fel nem foghatja értelem,
Azért a kék is égi abban,
És a kinja is végtelen!...

Az Ő nagysága jön be ezzel
Szivünkbe, benne Ő ragyog, —
Azért az Isten hagyta azt el,
A kit szerelme elhagyott!

Haan Béla.

Talpraesett válasz.

— Jancsi te, ha hét gyertya ég és ötöt eloltok, hány marad?

— Hát öt!

— Hol az eszed, Jancsi, hiszen ha hétből elveszünk ötöt, kettő marad!

— Igen a számból, de itt a két gyertya ég el és öt megmarad!

Elszólta magát.

Kérő. Uram, megengedi, hogy megkisértsem kedves leányának vonzalmát megnyerni? Ah, mily boldog volnék, ha sikerülne vonzalmát megnyernem!

Apa. Próbálja meg, kedves barátom, ha annyi másnak sikerült, miért ne sikerülne önnek is!

A ki nem szereti a pénzt.

Anya. Biztos vagy leányom, hogy az a fiatal ember nem pénzedért kéri a kezdet?

Leány. A felől biztos vagyok, mamám, teljességgel nem szereti a pénzt, különben nem szórná olyan örülten!

Megfelelt.

Laczi. Apa, mivel élnek az emberevők, ha Európába jönnek?

Apa. Hát bizonyosan emberi húskonzervet hoznak magukkal!

A bakfis eszméje.

— Te Tilda! — nagyszerű eszmém van.

— Mondd hamar, mi az?

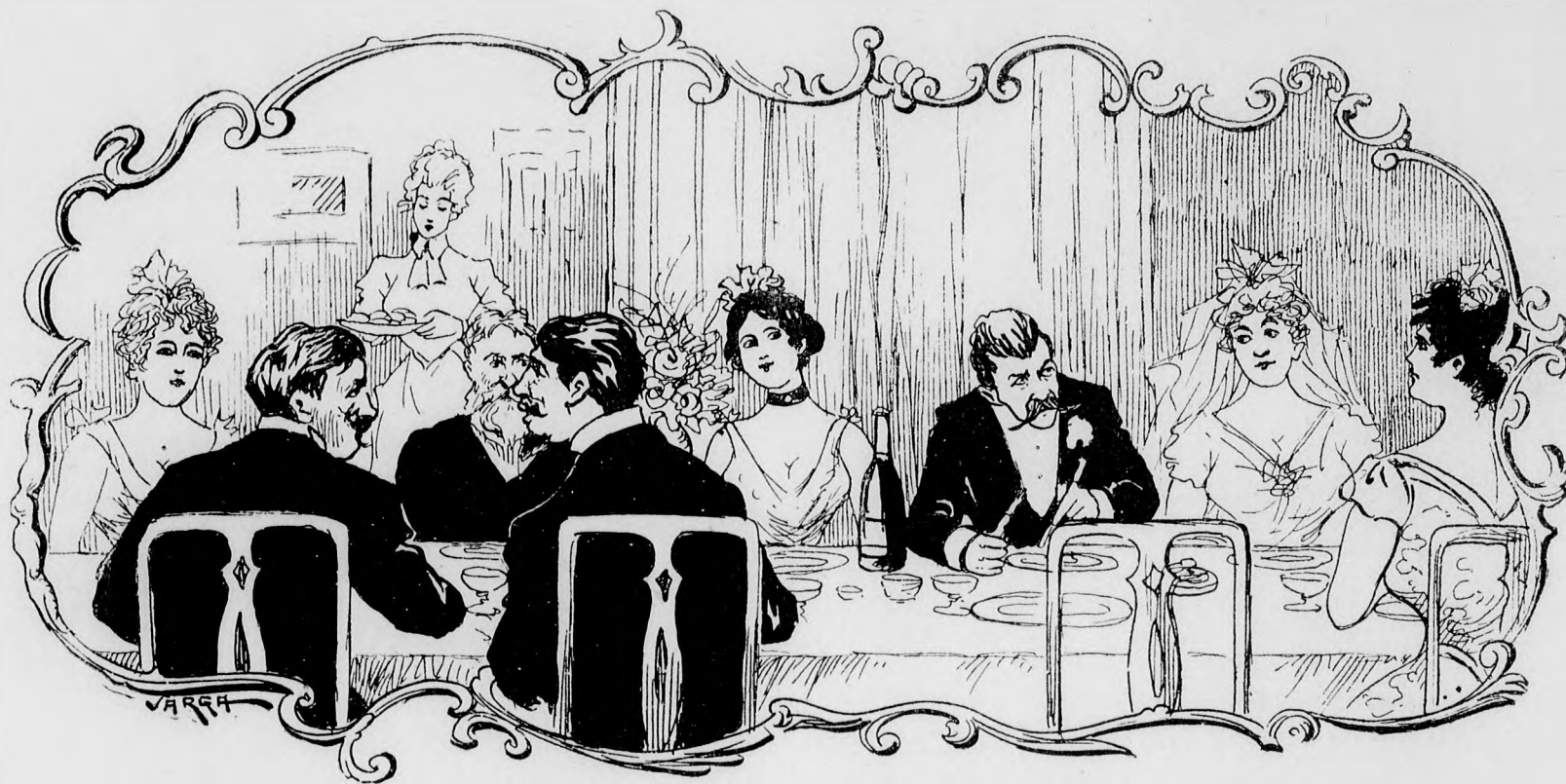
— Tudod mit? Mi ketten soha semmiféle szín alatt, semmi esetre se maradjunk — vén lányok!

A kereskedelmi akadémián.

Tanár. Aranykövi, mondja meg nekem, mi az a váltó?

Aranykövi. A váltó olyan okmány, melynélfogva a hitelező köteles a szegény adóst békében hagyni a lejárat napjáig.

Nászlakomán.

— Furcsa, — sugja egyik vendég a szomszédja fülébe, — hogy a férj nem nyitja föl a száját, csak ha eszik.

— Jaj, barátom, — válaszol a másik, — a nagy fájdalomnak nincsenek szavai!

Különbség.

Butafi. Tudod-e, mi a különbség egy tábornok és egy szamár közt?

Szellemfi. Óh, ez már régi viccz! De azt tudod-e, hogy mi különbség van közted és egy szamár közt?

Butafi. Nem; azt nem tudom.

Szellemfi. Bizony én sem!

Furcsa.

— Mondd csak, Bálint, meddig nő a fiúgyermek?

— Rendszerint húsz, huszonegy éves koráig.

— S a leánygyermek?

— A leánygyermek holta napjáig mindig — nő!

Az «izé».

Jóska kapásnak kitűnő szolgálatokat tesz az «izé».

Ha valamelyes szó nem akar sehogyse eszébe jutni, vagy ha a csökönyös magyar nyelve sehogy sem engedelmeskedik valami tárgy elnevezésére nézve, Jóska soha sem jön a miatt zavarba; a legnehezebb problémákat is rögtön megoldja az «izé».

Egyszer a szőlőpermetező fölmondotta a szolgálatot és Jóska hosszas kutatás után se bírta a hibát fölfedezni.

Beállit hát, hátán a permetezővel:

— Tekintetös asszonyom, izéjjen mán, hogy mit is izéjjenek hát ezzel az izével, hogy hát izéjjenek, mert én hiába izélöm az izével is, sehogyse akar ez az izé izélni!

Mindig ugyanaz.

Házikisasszony (vendégéhez, a ki a mama távollétét felhasználva, csókot rabol tőle). No hallja, Virágh ur, azt megtiltom önnek!

Virágh. Azt nem lehet.

Házikisasszony. Miért nem?

Virágh (mosolyogva dudolgat). Mert a Virághnak megtiltani nem lehet!

Nem Herr Pácsi.

Hódmező-Vásárhelyen történt a Bach-korszakban. Egy Herpácsi nevű kovácmester akarta befizetni az adóját. Mikor rákerült a sor, a cseh származású adószedő kérdezi tőle:

— Hogy hívják?

— Herpácsi János kovácmester.

— Ej, ej! — szól fejét rázva a hivatalnok, — maga kovácmester létére is Herr Pácsi akar lenni? Kendő nem Herr Pácsi János, hanem csak Pácsi János.

S ilyen néven is vezette be az adófizető polgárt a könyvbe.

Csehó Pista.

Vigan vannak a csárdában,
Muzsika szól, cseng az ének,
Ma virágos jó kedve van
A csapláros özvegyének.

Csehó Pista híres betyár,
Az ül ott az asztalvégen,
Büszke mosoly az ajakán,
Lángoló tűz a szemében.

Majd felugrik: «Húzd rá Píse,
Húzd el azt a legvigabbat!»
Vigan járja Csehó Pista,
Csak úgy reng belé az ablak.

«Csaplárosné, szép virágom,
Simulj hozzám, jobban, jobban!
Halld, a szívem hogy zakatol,
Mindig, mindig érted dobban!»

... Künn a sötét éjszakában
Vészes felhők jönnek-mennek,
Majd imbolygó, titkos árnyak:
A pandurok közelegnek.

«Húzd rá cigány, a ki lelke!
Húzd tovább, a kutyafáját!»
Vigan járja Csehó Pista,
Összeveri a bokáját...

* * *

Most is, most is sötét az éj,
Nem oszlik a borus felleg,
Akasztófa áll a dombon,
Valakit rajt a szél lenget.

Csalfa asszony, szép menyecske
Elárulta a babáját...
Csehó Pista azért nem bús,
Összeveri a bokáját.

Árkosi Ödön.

Jó üzlet.

Asszony. De ez mégis borzasztó! Húsz aranyat elkártyázni egy éjjel!

Férj. Nem értesz te ahhoz. Én egészen jó üzletet csináltam az éjjel. Most az aranyak értéke 19 korona 20 fillér és én 20 koronájával adtam túl rajta, — ez tehát 16 korona tiszta haszon.

Vizsgán.

Tanár. Meg tudnád-e nekem mondani, mi az az öserdő?

Diák. Öserdő az, a melybe még emberi kéz nem tette be a — lábát.

Tuljárt az eszén.

Dr. Sirkereszthy. Hát ön még él? Hiszen önnek már régen meg kellett volna halnia!

Gyógyult beteg. Annak megvan az egyszerű magyarázata! A mit orvos úr rendelt, mindennek az ellenkezőjét tettem!

Tapasztalatból.

A. Komám, én csak azt mondom, ne kezdj ki az asszonygyal, ha főző kanál van a kezében!

B. Már miért ne?

A. Mert úgy jársz vele, mint én, nyakon kanalaz!

Nevető fejfák.

I.

Nevem vót míg éltem, Benfentes Salamon.
Mérgek kelés támadt az bűnös vállamon.
Jajgattam kínomban görnyedezve, sírva,
A míg legördültem az mélységes sírba.
A mint az Halállal az mennyekbe szálltam,
A kintől megmentve, ott glédába álltam.
Mert hogyha közeleg az mennyei házunk,
Itt minden pokolvarrt magunkról lerázunk.

II.

Itt nyugszik Kis Adám,
De hangot nem ad ám,
Mert szegény kis Adám
Mehalt egy nagy lánán,
Ez év januárján
A saját bundáján.

III.

És szóla arkangyal Gábor
A mennyeknek országából:
Idefenn pallossal
Az kapus én vagyok.
Előttem csúszmáznak
Kicsinyek és nagyok.
Itt egyszámba mennek
Kopasz fej, korona,
Kirájnak koldusnak
Testvére, rokona.

Az holt lelkeket én
Vizitálom sorba,
Ki nem idevaló,
Dűtöm az pokolba.
Azír hát az tűzre
Jó fákat rakjatok.
Az nagy zsarátnokon
Hogy ne forogjatok!
Kövessétek Sulik Benedeket.
Az gonosztól ú megmenekedett!

— Budapest, B. Ignácz. Kissé megkésett vele, mivelhogy már kerek félszázaddal ezelőtt versbe szedte ezt a krónikás adomát bizonyos Tompa Mihály nevezetű gömörmegyei pap. — *Füles diák.* Az adomák három híján helyet kapnak. A régebbiekből semmi sem vár közlésre. — Budapest, M. J. Nem lapunkba való. — *Sztiplcsész.* Kettő híján helyet, egyik-másik képet is kap. — *Szeged, K. M.* Egyikből is, másikkból is válogatunk. — *Egy lakáskereső.* Személyes vonatkozásánál fogva nem illik lapunk keretébe, áttettük a szomszéd portára. — *Szombathely.* Sorra veszszük az utolsó híján, melynek csattanója az előzmények nélkül teljesen érthetetlen. — Budapest, V. P. Jól indul, a végén azonban ellapul. A kéziratot egy héttig megőrizzük. — *Tréfa.* Vers és próza egy híján közlésre vár. A lámpaláz régi jó ismerősünk. — Budapest, H. S. Egy részök a közlendők közé került, a többi nem új ötlet. — *Sóvár.* Kevés híján bekerülnek.

Magyar királyi államvasutak.

ad 182256/901. szám.

Pályázati hirdetés.

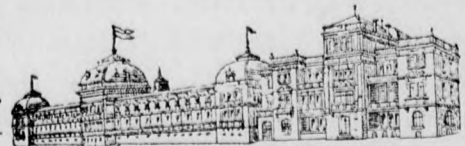
A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évi január hó 1-től számítandó egy, esetleg öt éven át borítékok, irodaanyagok és papírosokból felmerülő szükségletének szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A kiírás tárgyát képező iroda-anyagokról és papirokról szóló kimutatás, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításra vonatkozó részletes módoszatok valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága, anyag- és leltárbeszerzési AIII. szakosztályánál (Budapest VI. ker. Andrassy-út 73. sz., II. emelet, 54. ajtószám) kaphatók. Az ivenként egy koronás bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve ily felirással: «ajánlat ad 182256/901. számhoz» jövő 1902 év január hó 22-én déli 12 óráig az anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy posta útján beküldendők. Bánatpénz gyanánt az ajánlott irodaanyagok értékének 5%-a készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas érték-papírokból jövő, azaz 1902. évi január hó 21-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak főpénztáránál leteendő. Budapest, 1901. december 21. *Az igazgatóság.*

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és borbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapest, V., Váci-körút 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezetnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Szt.-Lukács-fürdő
gyógyfürdő

Budapest, Buda.

Természetes meleg kénes forrás- és iszapfürdők. Vizgyógyászat, vilámlam-fényfürdők, massage stb. Külön női- és férfi-osztályok. Olcsó és gondos ellátás. Csúsz, köszvény, idegbajok stb. és a téli fürdőkúra felől tájékoztató prospektust küld ingyen a Szt.-Lukácsfürdő igazgatósága.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban faj-
tisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemetek és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli,
melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül cse-
kely kiadással, melyen nemhogy ember, de semmitéle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez
rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mel-
lékelletik. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték. Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva,
ennek tenyésztése számos gazdaságban az
utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Szines fénynyomatu **írájegyzék ingyen és bérmentve**
küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az írájegyzésen
kívül meg egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címere ingyen és
bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a
hol annak tartalmát hasznóra ne fordítanák, városban, falun, puszt-
án, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak
is igen érdekesen áll, kik rendelni semmit nem akar-
nak, mert benne számos oly közlemények foglalta nak, melyek
mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

Érmelléki első szőlőoltvány-telep: Nagy Kágya,
u p Székelyhid

Hirdetések

e lap részére csakis a hirde-
tésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,

Szerrita-ter 8. sz. alatt

vétetnek fel.

Alapított

1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosí-
tására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azon-
nali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fize-
tendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Börszékipar,

butorbørsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utca 2,

az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi börszékek és
karos-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. Használt
nádszékek átalakítása börszékekre.

Hatóságilag engedélyezett

nagy végeladás

ROTHAUSER M. IGNÁCZ ÉS FIA

BUDAPEST, Király-utca 6. sz. alatt.

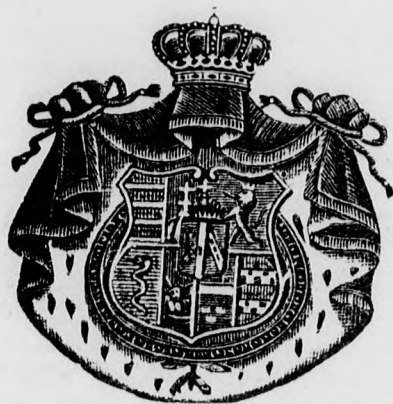
Helyiség változás miatt

rendkívüli mérsékelt árban jutnak feltűnő olcsó eladás alá:

Szalon bronz-órák, fali diszek, hőmérők, gyümölcs- és névjegytálak, bronzfigurák,
dohányzó- és író-készletek, valódi chinaezüst ajándéktárgyak, evőeszközök, plüs-
ékszer-, kézimunka- és keztyű-dobozok, párisi rococo- és struchtoll-legyezők, levelezőlap-
és fénykép-albumok, zenélő tárgyak, nipppek, bőr-pénztárczák, szivar-, dohány-, czigar-
retta- és névjegytárczák ezüstdiszkekkel a legizlésesebb kivitelig, legujabb kézitáskák,
párisi látszővek, tea-, szivar- és szalon-asztalok, dominó, sakk stb. stb., továbbá játék-
szerek, társasjátékok, öltözött, öltözetlen, járó- és beszélőbabák, remek karácsonyfa-
diszek stb., stb.

Babajavítások délelőtt 10 óráig fogadtatnak el.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

GUMMI VÉGELADÁS

Gummi és halhólyag tucatonként 2—10 forintig. Capot-

Americ (rövid) 2—6 forintig. Mintagyűjtemény urak részére (25 db) 5 forint. — Rendelmények rögtön és titoktartás mellett eszközöltetnek. 10 korona utáni vásárlásnál 20% engedmény.

Rothauser M. Ignác és Fia

Budapest, Király-utca 6/U.

LINOLEUM.

NEUMAYER LIPÓT

Budapest. — Főüzlet

VI., Váci-körút 1.

Anker-udvar mellett.

Magyarország legnagyobb gyári raktárai.

Viaszos vászon és Linoleum

Fióközletek:

IV., Bécsi-utca 5.

VII., Kerepesi-ut 8. szám,

a Pannónia-szállóval szemben.

LINOLEUM.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
 1 " " " faragott 150 " " " " " angol stylben 170 " " " " " oszl. faragott 190 " " " " " igen finom, baroque stylben, valódi belga bleu-márvánnyal 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint diszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohárszék, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

országok alkotó újdonságok
 állandó kiállítás
 STERNBERG
 cs. és kir. szabad. bányászati és
 BUDAPEST, VII. Kerepesi-ut 36.
 TESTVÉRE

Zenekari és műkedvelői hangszerek, saját gyártmányu Phonographok, valamint amerikai iskolai, szalon- és egyházi harmoniumok.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz. vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legutányosabb árak mellett eszközö-

tetnek.

